

En verden til forskel – del 6

Flemming talte i søndags om, hvordan det at være lys og salt i verden og derved gøre en forskel, må komme ud af dyb fascination af og kærlighed til Jesus. Ofte kan vi høre ordene og føle skyld eller stress, men det at være lys og salt er ikke ment til at være en byrde, men en befrielse.

- Læs Mattæus 4,18-25 højt

Disciplene bliver inviteret til at følge Jesus og kort efter er de hans disciple. Jesus tager dem med på eventyr. Disciplene skal ikke præstere, men bare tro og følge efter det, Jesus har gang i. Senere inviterer Jesus disciplene til endnu mere eventyr ved at give dem (og os) autoritet til selv at gå ud og helbrede i hans navn og ved hans kraft. Men de disciple, der kender Jesus og har ladet sig rive med af kærligheden og fascinationen af ham, oplever ikke kaldet som en byrde.

Johannes beskriver begejstret og dybt fascineret Jesus mange år efter:

”Det, som var fra begyndelsen, det, som vi har hørt, det, som vi har set med vore øjne, det som vi betragtede og vore hænder rørte ved: livets ord - og livet blev åbenbaret, og vi har set det og vidner om det og forkynner jer det evige liv, som var hos Faderen og blev åbenbaret for os – det, som vi har set og hørt, forkynner vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vor fællesskab er med Faderen og hans søn, Jesus Kristus. Dette skriver vi, for at vor glæde kan være fuldkommen” (1. Joh. 1,1-4)

Jesus siger i Mattæus 11,28-30:

”Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde let.”

Flemming formulerede sig på denne måde:

”At være lys og salt på den måde Jesus vil lære os at leve, kan aldrig blive til en tung byrde. Pr. definition kan du faktisk ikke være lys og salt, når livsstilen først er blevet til en tung byrde for dig.”

Tænk over:

Oplever du Jesu kald til dig om at være lys og salt som en præstationsbyrde eller som en invitation til eventyr?

Med Johannes virker det til, at den livsstil, Jesus havde kaldet ham ind i havde en synergisk effekt, som gjorde hans kærlighed til og fascination af Jesus større. Som Flemming beskrev det, ser det ud til, at Johannes som gammel mand elskede Jesus endnu mere end da han som ung slipper garnene på stranden for at følge ham. Han talte som om, han var forelsket. Og forelskelse kan aldrig blive en byrde.

Så spørgsmålet er, hvordan vi tillader os selv at blive dybt betagede af Jesus og deraf leve en umiddelbar livsstil, der gør en verden til forskel?

Spørgsmål til debat og refleksion

- Kan du sætte ord på, hvordan mødet med Jesus har forvandlet dig? Tænker du anderledes om dig selv, andre og verden? Har dine følelser ændret sig? Hvordan handler du anderledes?
- Hvis du oplever, at kaldet til at gøre en forskel er en byrde, hvordan kan du så konkret i den næste uges tid tillade dig selv blot at blive fascineret af Jesus og fyldt af hans nærvær?